

Prof. Dr. Gaye ERBATOR
Adana Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıda yer alan soruları, Başbakan Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.

Prof. Dr. Nevingaye ERBATOR

CHP Adana Milletvekili

6010

Gerek ulusal düzeyde alınan tedbirler, gerekse uluslararası yükümlülüklerle rağmen toplumsal bir sorun olarak varlığını sürdüren kadına yönelik şiddetin en ağır biçimi kuşkusuz, töre veya namus adına işlenen cinayetlerdir. Türkiye Büyük Millet Meclisi "**Töre ve Namus Cinayetleri ile Kadınlara ve Çocuklara Yönelik Şiddetin Sebeplerinin Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi**" amacıyla 2005 yılında bir Meclis Araştırma Komisyonu oluşturmuş, komisyon çalışmalarını başarı ile tamamlayarak bir rapor hazırlamış ve ilgili rapor Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda görüşülmüştür. Raporla, kadına yönelik şiddet ve töre/namus cinayetleri konusunda alınacak önlemlere ilişkin öneriler ve bu önerilen hayata geçirilmesinden sorumlu kurum ve kuruluşlar belirlenmiştir. Ardından, 4 Temmuz 2006 tarihinde yürürlüğe giren 2006/17 sayılı Başbakanlık Genelgesi ile alınacak önlemler ve sorumlu kuruluşlar ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına iletilmiştir.

3545

Prof. Dr. Gaye ERBATOR

Adana Milletvekili

Söz konusu Genelge, çocuk ve kadına yönelik şiddet, töre/namus cinayetleri konusundaki çözüm önerilerinin hayata geçirilmesini kapsamında olmakla birlikte, alınması gereken tedbirlerde toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasına yönelik eğitim çalışmaları da önemli bir yer tutmaktadır. Ancak halen kadına yönelik şiddetin en ağır biçimi olan töre cinayetleri maalesef ki varlığını sürdürmektedir. Bu çerçevede;

1. Alındığı iddia edilen bütün önlemlere rağmen, namus cinayetleri neden halen varlığını sürdürmektedir? Hükümet olarak var olan gidişatın olumsuzluğunu değerlendirmek için herhangi bir girişimde bulunulması düşünülmekte midir?

2. Sağlık görevlileri, yargı mensupları, öğretmenler, sosyal hizmet uzmanları, psikologlar, çocuk gelişimi uzmanları, kolluk kuvvetleri ve diğer meslek gruplarının hizmet içi eğitim programlarında çocuklara karşı şiddete yaklaşım konusu ele alınmış mıdır? Genelgenin yayımlanmasından bugüne dek kaç kişi bu eğitimlerden yararlanmıştır? Bundan sonra verilmesi düşünülen eğitimler nelerdir?

3. Emniyet ve jandarma birimlerinde daha fazla kadın memurun görevlendirilmesi ve bu memurların kadına ve çocuğa yönelik şiddet konusunda özel eğitim almış olması hususunda ne gibi faaliyetler gerçekleştirilmiştir? Şu anda Emniyet ve jandarma birimlerinde kaç adet kadın memur görev yapmaktadır?

4. Toplumsal cinsiyete duyarlı politikaların ana plan ve programlara entegrasyonu, sektörler ve disiplinler arası işbirliğinin sağlanması, programların ve sonuçların izlenme ve değerlendirilmesi için gerekli mekanizmaların oluşturulması, mevcut mekanizmaların işler hale getirilebilmesi için Hükümet tarafından ne gibi faaliyetler gerçekleştirilmiştir?

5. Eğitim materyallerinde kadın ve erkek eşitliğini yok sayan, görmezden gelen ya da zedeleyen anlayışları ortadan kaldıran öğelerinden ayıklanması safhası gerçekleştirilmiş midir? Bu safha gerçekleştirildi ise neden halen eğitimciler arasında cinsiyetçi müfredat öğeleri konusunda şikayetler dile getirilmektedir?